

[Jens Thoft]

lyst mig om i pausen, kom Skattelovrådets betænkning med færdige lovforslag og det hele.

Hvor lang tid skal man have i det ministerium til at finde ud af, hvordan man løser disse problemer?

Så siger ministeren: Det er ikke korrekt, at indberetningerne ikke nyttiggøres. Men den holder jo heller ikke vand, for det edb-system, der skal modtage bankers og pensionskassers renteindberetninger og fordele dem på de enkelte skatteydere, er lige præcis ikke udviklet. Ministeren har på grund af besparelser ikke udviklet det system.

Samtidig har han skåret det personale væk, som var følgen af besparelsen, for når man nu havde løst det på edb, så kunne man jo roligt skære personalet væk. Personalet er skåret væk, men nyttiggørelsen af oplysningerne er ikke sket.

Jeg synes da, ministeren skylder den finansielle sektor en begrundelse for, at den har skullet foretage disse indberetninger, som ikke er blevet nyttiggjort. Jeg synes, det i bedste fald er udtryk for, at man gør grin med den finansielle sektor.

Jeg har ikke noget imod, at banker og sparekasser skal opfylde en indberetningspligt, men jeg har noget imod, at indberetningerne ikke bliver anvendt. Så er det Ebberød Bank.

Stavad (S):

Skatteministerens konklusion, som jeg lyttede mig til i besvarelsen her, var, at det, der var os imellem, først og fremmest var et forskelligt syn på størrelsen af den offentlige sektor. Det kan godt være, men det er måske mere, hvad det er for nogle metoder, det er acceptabelt at bringe i anvendelse.

Hvis man ønsker at få reduceret den offentlige sektor og ikke kan skaffe sig normalt politisk flertal for det i folketingssalen, så har skatteministerens opfattelse tilsyneladende været, at man ved ikke at anke de sager, som ministeren efter normal praksis skulle anke, uanset om det har været hr. Anders Andersen eller hr. Lykke-toft, der var skatteminister, eller det var en anden skatteminister, der har siddet i stolen, har kunnet udhule skattegrundlaget. Skatteministeren har ikke foretaget normal regelopfølgning og har anlagt fortolkninger i strid med råd fra eksperter.

Skatteministeren er nu i gang med en massekræ på skatteforvaltningen med den konsekvens, at indtægterne svigter. Og som skatteministeren udtalte til Politiken – jeg tror, det var den 15. februar – vedrørende forskellen imellem skatteprocenterne med hensyn til selskabsskatten, var det udmærket, at man kunne spekulere i det, for det gav et ekstra pres for at få skatterne sænket.

Det kan godt være, at det, der først og fremmest er os imellem, er, at skatteministeren ikke skyr noget middel, uanset skadevirkninger, for at nå det, der er skatteministerens politiske mål: at få reduceret den offentlige sektor.

Skatteministeren forsøgte at skabe det indtryk, at Socialdemokratiet fastholder, uanset hvad der sker, det antal mennesker inden for skatte- og toldområdet, der er i dag. Det ved skatteministeren udmærket ikke er rigtigt. Skatteministeren har undervejs i dette forløb fået mange tilbud fra Socialdemokratiet om at sætte os ned sammen og skabe løsninger og sammenhænge inden for skatteområdet, som der kunne være et bredt flertal bag.

Og i den forbindelse ved skatteministeren udmærket godt, at Socialdemokratiet gang på gang har sagt, at vi ikke ønsker én eneste medarbejder mere på skatte- og afgiftsområdet, end der er behov for, og at vi også tror på, at vi ved en fornuftig planlægning, ved nogen rationalisering, ved nogle omlægninger, ved brug af moderne teknologi kan klare os med færre medarbejdere og endda samtidig få en forbedret ligningskontrol, hvis det sker fornuftigt og sammenhængende. Derfor er det et forkert billede, ministeren forsøger at give.

Når vi har brugt lidt kræfter på at nævne eksempler på folk, der med stor erfaring og mange års anciennitet er blevet sendt ud med få timers varsel og dårligt nok har fået tid til at fjerne personlige ting fra deres skriveborde, er det for det første, fordi vi synes, det er en urimelig behandling, for det andet, fordi der godt kan være behov for den slags mennesker i en omstillingsperiode, og for det tredje, fordi ministeren i øvrigt skal betale dem fuld løn i 3 år og derefter pension.

Og er det ikke også rigtigt, minister, at det ikke bare er dem, som man har skønnet man uden skadevirkninger kunne undvære, der har fået lov at forlade butikken på de vilkår? Er det ikke rigtigt, at et af de mennesker, der nu går på rå-